

6. Шульдик А.В. Типи корпоративної культури в медичних організаціях. Правничий вісник Університету КРОК. 2017. №. 27. С. 163-168.
7. Ільїна О.В., Бояр Л.П., Ткачук Т.В. Туристичний бренд як інструмент підвищення іміджу і туристичних можливостей України. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Географічні науки». 2017. №. 7. С. 185-191.
8. Бовкун Г.О., Коноваленко А.С. Складові айдентики бренду у формуванні конкурентних переваг. 2019. <https://core.ac.uk/download/pdf/196144993.pdf>.
9. Смирнова Т.А. Петриківка як елемент брендування регіону. Вісник Дніпропетровського університету. Серія: Менеджмент інновацій. 2013. №. 21, Вип. 2. С. 32-35. <https://doi.org/10.15421/191305>.
10. Facebook-сторінка «Міська клінічна лікарня 4 Дніпровської міської ради». URL: <https://www.facebook.com/dmbkl4/>
11. Facebook-сторінка «Міська клінічна лікарня 6 м. Дніпра». URL: <https://www.facebook.com/mkl6dmr>
12. Facebook-сторінка «КНП «Міська клінічна лікарня 11» ДМР». URL: <https://www.facebook.com/KZgmkl11/>
13. Facebook-сторінка «Клінічна лікарня 21 м. Дніпро». URL: <https://www.facebook.com/21hospital/>
14. Офіційний сайт КЗ «Дніпровський обласний клінічний онкологічний диспансер» Дніпропетровської Обласної Ради». URL: <https://dokod.lic.org.ua/galereya/>

Канд. екон. наук Кузнєцова Т. В.

*Національний університет водного господарства
та природокористування (Україна)*

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В УКРАЇНІ

Формування інноваційної інфраструктури є одним із пріоритетних завдань інноваційної політики держави. Україна може і повинна, не повторюючи шлях інших держав, використати й реалізувати свої потенційні переваги, знайти гідне місце на світовому ринку, посісти провідні позиції в тих сферах економічної діяльності, де вона має для цього умови. Це повинен бути процес, яким можливо цілеспрямовано й ефективно керувати, не покладаючись лише на дію ринкових регуляторів [1].

В рамках діючого законодавства України кожен суб'єкт господарювання має право самостійно обирати організаційні форми інтеграції науки, освіти та виробництва. Від якості управління інноваційною діяльністю залежить конкурентоспроможність вітчизняної економіки. Неефективна науково-технологічна

політика і недосконала інноваційна інфраструктура призводять до гальмування темпів економічного зростання галузей національної економіки країни, зокрема, високотехнологічних виробництв. Формування і розвиток ефективної інноваційної інфраструктури тісно пов'язаний з вирішенням таких головних завдань інноваційної діяльності в контексті сталого розвитку, як: підвищення ефективності використання науково-технічного потенціалу за рахунок прискореного розвитку наукоємних галузей виробництва; структурна перебудова виробництва за рахунок технічного переоснащення на основі впровадження досягнень науково-технічного прогресу; зростання експортного потенціалу і підвищення рівня конкурентоспроможності продукції власного виробництва як на внутрішньому, так і зовнішньому ринках; залучення факторів інноваційного розвитку до збереження довкілля і раціонального використання природних ресурсів; створення безпечних умов праці. Війна в Україні призвела до знищення матеріально-технічної бази багатьох науково-дослідних установ, відтоку кваліфікованого науково-технічного персоналу наслідок вимушеної міграції; зниження рівня фінансування дослідно-конструкторських робіт; складнощі розвитку галузевої і академічної науки. Дослідженнями встановлено, що кризові явища в економіці України та брак власних коштів промислових підприємств гальмують впровадження мало-відходних, ресурсозберігаючих та екологічно безпечних технологічних процесів [4]. В цих умовах, як показує світовий досвід, подолати ці труднощі можливо лише шляхом узгодження інноваційної політики з науково-технологічною і фінансово-кредитною політикою, зовнішньоекономічною діяльністю та створенням ефективного механізму управління між державою, бізнесом, науково-дослідними та іншими інституціям, захист прав інтелектуальної власності, страхування ризиків, пов'язаних з науковою та інноваційною діяльністю [3]. Держава має сприяти пільговому кредитуванню підприємств, що створюють сучасну інноваційну продукцію, якщо прибуток від інновацій буде спрямовуватись на розвиток інноваційної інфраструктури [4]. Саме ефективний механізм управління інноваціями дозволить Україні забезпечити виробництво конкурентоспроможної інноваційної продукції на міжнародному ринку. Вкрай необхідно подальше удосконалення співпраці між бізнесовими структурами і академічною спільнотою: проведення спільних тренінгів з топ – менеджерами

крупних фірм, розробка спільних проєктів інноваційного розвитку регіону, формування рекомендацій по перспективному соціально-економічному розвитку суб'єктів підприємництва для органів державного управління, зокрема, в частині інвестиційної політики тощо. У разі розробки програми створення інноваційної структури регіону, слід враховувати попит на ринку інновацій, на «технологічну незалежність» та дотримання правових норм і принципів інноваційної політики. В економічному механізмі підприємства досягнення паритету між бізнес-інтересами й екологічними потребами суспільства реалізується на основі систем екологічного управління, екологічного маркетингу, екологічного аудиту і екологічного страхування [2].

До пріоритетних напрямків розвитку інноваційної інфраструктури слід віднести: розробку системи венчурного фінансування; створення технопарків, інноваційно-інвестиційних центрів та науково-інноваційних комплексів; розвиток міжнародної наукової кооперації; підготовка висококваліфікованих менеджерів, пов'язаних з впровадженням інноваційних розробок в економіку на різних рівнях управління; інтеграція в систему виробництва науково-технічних нововведень. Венчурні фонди надають такі види допомоги: комерціалізація розробок і винаходів; початкове фінансування для дослідження, оцінки та розвитку концепції діяльності; фінансування розробки продукту та початкового маркетингу розробки; фінансування науково-дослідної діяльності підприємства, яке реалізує екологічні інновації [2].

Доцільно створювати умови партнерства між науково-дослідними установами, академічною освітою та виробництвом з метою стимулювання розробки і освоєння високотехнологічної продукції. Виробникам інноваційної продукції необхідно розширити надання фіскальних преференцій та субсидій на проведення науково-дослідних робіт, збільшувати видатки держбюджету на розвиток інноваційної інфраструктури та державну підтримку діяльності технопарків.

Список використаних джерел:

1. Марченко О.І. Інноваційна активність промислових підприємств: сучасний стан та умови активізації в Україні. *Економіка та держава*. 2007. №4. С. 24-28.
2. Кузнецова Т.В., Сіпайло Л.Г. Економічний механізм стимулювання еколого-інноваційного розвитку промислових підприємств регіону: Монографія. Рівне: НУВГП, 2016. 217 с.

3. Федулова Л.І. Інноваційна економіка: підручник. Київ: Либідь, 2006. 480 с.
4. Федоренко І.Л. Інструменти державної інноваційної політики: світовий досвід. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2008. № 3 (82). С. 79-81.

Левадна О. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СУЧАСНІ ТРЕНДИ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ

У сучасному світі нові технології мають важливу складову у нашому житті. Так і в готельному бізнесі нові технології та способи відкривають нові межі та нові можливості як для гостей, так і для власників готельного бізнесу. Можна відзначити кілька трендів, які останнім часом все частіше використовуються в готельному бізнесі.

Smart-готелі. Віддалене керування (інтернет речей) – це те, що хвилює гостей. Він пропонує їм високий рівень зручності та ефективності, а також відчуття розкоші. Люди починають впроваджувати подібні технології у свої будинки, і це також значно підвищує попит на них у готелях.

Стійкі готелі. В цілому суспільство стає все більш екологічно свідомим, оскільки стає зрозумілим, що стійкість є важливим питанням. Ці мінливі стосунки впливають на те, як мандрівники обирають свій готель. Стійкі готелі розглядають як пріоритети екологічне будівництво, енергозбереження, управління відходами.

Автоматизований-персонал. Деякі туристи можуть мати справу з тим, що їх обслуговують автоматичні системи, інші можуть вітати можливість не взаємодіяти з людьми, зупиняючись у готелі. Все більше і більше готелів використовують автоматизовані системи у тій чи іншій якості, щоб допомогти процедури реєстрації заїзду та від'їзду, доставки багажу та надання послуг консьєржу або для обслуговування номерів [1].

Віртуальні технології. Ці технології більше не є нішевими сегментами, якими вони були. Вони надзвичайно популярні в іграх та розвагах, а також в атракціонах, також можуть бути дуже корисні клієнтам готелів. Віртуальна реальність замінює реальний світ візуальним та аудіовходом, у той час як доповнена реальність накладає віртуальні елементи на реальний світ. Клієнти,